



Bayer Zsolt: Oroszlán (Pintér Tamás emlékére)

2012 március 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Én tudom, hogy nem halt meg. Azért nem halt meg, mert nem halhatott meg. Az oroszlánok egyszer?en nem halandók. Meg aztán nagyon jó volt vele lenni. Ha vele volt az ember, olyan végtelenül egyszer?, természetes, magától értet?d? és gömböly? volt minden. Vannak ilyen emberek. Vannak ilyen oroszlánok. Kaszkad?r volt.

Lássuk be, ez már önmagában egy halhatatlan foglalkozás.

Aki azzal keresi a kenyerét, hogy mások helyett elvégzi a veszélyes dolgokat, az annyira közel van a halálhoz, hogy a végén egészen összebarátkozik vele.

Aki meg összebarátkozott halál úrral, Halál ?felségével, az nagy valószínűséggel nem hal meg soha.

Hát, ezért gondolom, hogy ? él.

Mert nélküle ugyan milyen lesz a nyári Balaton?

Hogyan fognak kifutni a nyílt vízre a karcsú vitorlások, és miképpen fognak felébredni a sirályok?



Ki szedegetné össze a maradék jókedveket, fáradtságtól megtépázott mosolyokat, ki szólna mindig rá a kétked?re, hogy azért az élet alapvet?en mégis csak rendben van – és akkor is rendben van, amikor ez nagyon nem látszik rajta.

Vannak ilyesféle emberek, ilyesféle oroszlánok, akik el tudják hitetni a környezetükkel, hogy nemcsak érdemes élni, de még jó is. S?t, annyira jó, hogy teljesen felesleges id?töltés lenne meghalni.

Ez a mi Oroszlánunk ilyesféle oroszlán volt.

Ezért mondom, hogy például a nyári Balaton soha többé nem lesz már olyan nyári Balaton.

A bográcok fognak például hamar elkomorodni, mert elt?nik most bel?lük valami íz, ami nem megismételhet?, nem utánozható – mert egyvalakihez köt?dik, nincs mese.

Meg aztán – de tényleg – ki fog ráripakodni a hajnali háromnegyed hétkor munkába igyekv? kocsmárosra, hogy

„akkor most hogy lesz ebb?l pontban hétkor nyitás?”

És mondom nektek, nektek mondom, akik ismertétek, hogy az ilyesféle ráripakodások teszik valahogyan gömböly?vé a létezést.

Mert természetesen lehet élni egészen másképpen is.

Lehet élni nagyon rendesen, ilyesféle ráripakodások nélkül is, bográcstalanul, meg legf?képpen egészségesen, csak az nem afféle oroszlános élet.

Az oroszlános élet viszont izgalmas. Mi tagadás.

Egy életen át mások helyett cipelni a veszélyt, mások helyett megcsinálni a mutatóvályt, mások helyett háttérben maradni és a munka dandárját elvégezni – nehéz dolog az, férfias, emberes dolog az, régi íz?, igazi dolog az, oroszlánoknak való, na.

És azért lássuk be, legalább most, ha félve is, életünk bizonyos szakaszában vagy rosszabb esetben egész életünk során oroszlánok szeretnénk lenni mindahányan.

Megülni a szilaj lovakon, vívni, verekedni, l?ni s harcolni, kunasztot tudni autókkal s motorokkal: azért mégis csak fenségesebb valahogyan, mint a kett?s könyvelés, nemdebar?

Dehogynem.

S ebb?l a mindannyiunk közös álmából áll össze valahogyan aztán a halhatatlanság.

? meg elvégezte mindannyiunk helyett a munkát, összeszedette mindannyiunk álmát és álomba sz?tt halhatatlanságát, gyerek s kamasz maradt mindannyiunk helyett, és lovagolt, vívott, verekedett, s kunasztokat tudott autóinkkal, motorjainkkal – mi meg elhittük neki, hogy mindannyiunk életét éli. Vagyis halhatatlan.

Mert oroszlán. ? az Oroszlán.

Aztán most, amikor valakinek be kellett volna ugrania a legutolsó veszélyes szerepbe ?helyette, hát nem akadt senki sem.

Már megint nem akadt senki sem.

És most nézünk bután, ostobán, s leginkább azt nem értjük, hogy ? ugrott be megint, mindnyájunk helyett, a legutolsó szerepbe.

Meghalt helyettünk – hogy mi maradassunk szürkék és szegények. Szegényebbek ?nélküle.

Ég áldjon, Oroszlán. Mi Oroszlánunk. F?zzél nekünk valamit az égi kondérban. Hogy ha majd megérkezünk hozzád, álmodhassuk tovább az öröklétet...

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló